

Poon Wai Sum

ŽOHAR KOJI LETI KAO HELIKOPTER

Prijevod na engleski: Janice Poon i Peter Jordan
Prijevod na hrvatski: Jasenka Zajec

Janice Poon
Hong Kong Dramatists
poonszewan@gmail.com
© 2011 Poon Wai Sum
Sva prava pridržana.

Likovi (redosljedom pojavljivanja)

FANNY: dvadesetak godina
TETA SI: Fannyjina majka
WAI: dvadesetak godina
JOHNNY: dvadesetak godina
MLADIĆ: tinejdžer

Pozornica

Čajana u uskoj uličici užurbanog grada. Čajane su mali restorani pored ceste gdje se poslužuje kava, čaj s mlijekom (na honkonški način), bezalkoholni napitci i sendviči.

Čajana se nalazi u prizemlju ruševne stambene zgrade. Skućen prostor služi kao kuhinja i blagajna. Prostor za goste nalazi se vani, stolovi i stolice smješteni su na pločniku.

Otraga je stubište koje vodi do stana na katu. Taj prostor publika ne vidi, osim polu-legalno izgrađenog balkona.

Čajana je otvorena svakog dana od jutra do večeri. Radno vrijeme ovisi o potražnji. Kada nema gostiju zatvara se rano. Stolove i stolice slažu svake večeri kada se čajana zatvori i postavljaju ih sljedeći dan kada je otvore.

Drama se sastoji od deset prizora. Prvih devet događa se u čajani. Deseti je podijeljen između ugla obližnjeg parka i čajane.

Prvi prizor

1. listopada 1997.

9:00

Fanny stoji na balkonu.

Dolje u čajani nema gostiju.

Iz stana se čuju glasni zvukovi udaranja po metalnim posudama i sudoperu.

Čujemo kako teta Si viče.

TETA SI (off): Probudi se! Probudi se! Kakav si ti to leš u raspadanju kad tako dugo spavaš? Ili misliš da si možda Miss Hong Konga? Da zaposlim pomoćnika da te probudi?

Teta Si nakratko prestane vikati. Fanny i dalje stoji na balkonu i ne obazire se na buku koja dolazi iznutra.

Teta Si silazi stubama govoreći.

TETA SI: Sunce je baš upeklo ... Peče ... Ispeći će ti guzicu ... Zar ćeš čekati da dodu vatrogasci prije no što se probudiš?

FANNY: Tu sam.

Tišina.

Teta Si pogleda prema balkonu.

TETA SI: Kada si se probudila?

FANNY: U isto vrijeme kad i ti. Kao i uvijek.

Tišina.

TETA SI: Zbilja?

Fanny odlazi u stan.

Teta Si ugleda žohara na podu.

TETA SI: Kako velik žohar puže uokolo?! Kako se usuduješ! Kako se usuduješ!

Teta Si pokušava zgaziti žohara. On otpuže u čajanu.

TETA SI: O gledaj ga ... Bježi ... (Uzima nož za kruh iz čajane.) Ubit ću te! ... Ubit ću te!

Žohar pobjegne iz čajane.

Teta Si ga slijedi s nožem u ruci.

Žohar zastane na zidu.

Teta Si zuri u njega i sprema se ubiti ga kad začuje kako Fanny viče iz stana.

FANNY: Ne!

Teta Si oklijeva. Osvrne se i ugleda Fanny koja stoji na balkonu.

Teta Si se okrene prema žoharu. Ponovno podiže nož i zamalo ga ubije, ali on odleti.

Fanny gleda kako žohar leti u nebo.

Teta Si se popne stubama do balkona.

Fanny i dalje gleda u nebo iznad uličice.

FANNY: Oh ...

Teta Si pogleda prema gore.

FANNY: Dvadeset katova. Leti skroz gore i ... maše krilima.

TETA SI: Glupost?! Zašto si me zaustavila?

FANNY: Vidjela sam to već nekoliko puta ...

TETA SI: Više nisi tinejdžerica, ali i dalje ne znaš reći što misliš ...

FANNY: Slični helikopteru. Maše krilima gore i dolje, okomito! Sjajno!

TETA SI: Kada ćeš se probuditi?

Fanny ne odgovara ...

TETA SI: Sanitarni inspektori nas neprestano detaljno provjeravaju. Prestrašit će se na smrt ili će nas zatvoriti ako vide ovog prokletog velikog žohara.

FANNY: Da je to tako jednostavno ... već bi nas davno zatvorili ...

TETA SI: Zar to želiš?

FANNY: O čemu to govoriš?

TETA SI: O tebi govorim!

Fanny ne odgovara.

TETA SI: Pogledaj se ... kako se usuduješ? Zatvoriti. Zatvoriti čajanu ... onda nećemo više morati raditi, zar ne?

FANNY: Mama!

Tišina.

FANNY: Hoćeš li se prestati ovako ponašati?

Teta Si ne odgovara.

FANNY: To je ipak samo žohar. Kako ga možeš ovako osuđivati?

TETA SI: Ne osuđujem žohara.

FANNY: Osuđuješ ga cijelo jutro ...

TETA SI: Za boga miloga, kada sam to osuđivala žohara?

Fanny ne odgovara.

TETA SI: Osuđujem tebe.

Teta Si mirno stoji kraj prozora.

Fanny odlazi govoreći.

FANNY: Utrošak od sinoć stavljen je u zamrzivač. Kupi mi zdjelu rižine kaše kad budeš gotova u banci.

Fanny je ušla u stan. Publika sad čuje samo njezin glas.

FANNY (off): Ostalo je pola kruha od sinoć. Rekla sam ti tisuću puta da ne trebamo toliko kruha. Ljudi mogu sve nabaviti u "7-11", "Circle K" i drugim trgovinama koje rade dvadeset četiri sata. One imaju vlastite pekarnice s klimatizacijom i mikrovalnim pećnicama. Osjećaš se kao da si u dobro opremljenoj kuhinji luksuzne kuće.

Fanny se spušta stubištem u prizemlje govoreći.

FANNY: Čak i ako ništa ne kupiš vrijedi nakratko ući u njih. Kako su samo čokoladice lijepo složene na policama ... kao lego kocke ... prženi lješnjaci iz Švicarske ... ljubičasta krava ... osjećaš se kao da si u Europi. Tako dobar osjećaj ...

Fanny počinje postavljati stolove i stolice u uličicu.

Teta Si stoji i šuti na balkonu, a onda progovori.

TETA SI: Odrasla si na mlijeku iz mojih grudi, a ne od ljubičaste krave! Oni ne dodaju dobre okuse u ravnu tjesteninu s prženom govedinom. To ti znači visoko???

FANNY (Doziva prema gore.): Jesi li spremna?

TETA SI: Prženi lješnjaci iz Švicarske ...

FANNY: Požuri ...

TETA SI: Može li se riža zamijeniti lješnjacima!

FANNY: Banka se otvara ...

TETA SI: Znam ...

FANNY: Moraš se brzo vratiti ...

TETA S: Gdje si bila sinoć?

Tišina.

FANNY: Svaku sam večer ovdje, pržim jaja, kuham čaj, radim na blagajni, bacam smeće. Brinem o svemu. Postoji li igdje na svijetu mjesto kuda bih mogla otići?

Teta Si se vraća u stan.

FANNY: Postoji li igdje?

Teta Si se spušta niz stube govoreći.

TETA S: Ne branim ti da izlaziš. Čak i naš glavni rukovoditelj ponekad mora izaći pišati ... Bez obzira na to hoćeš li se udati, pripravljena sam na to da ćeš prije ili kasnije otići.

Teta Si prilazi k Fanny mrmļajući.

TETA S: Otac ti je. Uvijek će to biti.

Tišina.

TETA S: Ti si jedina osoba na svijetu koja mu može okrenuti leđa iz daljine.

Fanny i dalje šuti.

TETA S: Čak te i slijepac može vidjeti pod bijelim svjetlom u parku.

Fanny i dalje šuti i nastavlja postavljati stolove i stolice.

TETA S: Sjedio je tamo cijelu noć i zurio u zid. I nije rekao ni riječ. A da si na njegovom mjestu?

Fanny nastavlja postavljati stolove i stolice.

TETA S: Za koga ga smatraš?

Fanny nastavlja postavljati stolove i stolice.

TETA S: Čak se i prema žoharu ponašaš bolje nego prema njemu.

FANNY: Jesi li završila s pričom?

Tišina.

FANNY: Nisam završila s kuhanjem vode i rezanjem kruha. Imam samo dvije ruke ...

TETA S: Imaš dvije ruke. Misliš da ja imam tri? On ti ništa ne duguje. Brinem se za njega otkako je u invalidskim kolicima. Ni tebi nisam ništa dužna.

Tišina.

Teta Si odlazi iz čajane. Zastaje nakon nekoliko koraka, pokušava nešto reći, ali odustaje i nastavlja svojim putem dok ne začuje kako je Fanny zove.

FANNY: Mama!

Teta Si stane.

FANNY: Ne zaboravi rižinu kašu.

Tišina.

Teta Si odlazi.

Fanny jedno vrijeme gleda u stolove i stolice.

Iz stana se čuje zvuk namirnica koje udaraju jedna u drugu.

Fanny podigne pogled.

Buka se nastavlja.

FANNY (više prema gore): Mama je izašla.

Buka prestane.

FANNY: Što hoćeš?

Nema odgovora.

Fanny natoči čašu vode i odnese je gore.

Ulaze Wai i Johnny.

WAI: Sranje ...

JOHNNY: Prestani s tim sranjem ... i slušaj me ...

WAI: To nije dobro za mene.

JOHNNY: Wai ... ti to gledaš sasvim pogrešno ... Najvažnija stvar je povjerenje. Ako imaš povjerenja, možeš. Ako nemaš povjerenja, ne možeš. To je sasvim jednostavno, znaš.

WAI: Zaboravi.

JOHNNY: Skoro sam zaboravio ...

Wai primijeti da nema nikog u čajani.

WAI: Ne mogu vjerovati. Pa skoro je devet sati ...

JOHNNY: Sto tisuća, govorim o samo sto tisuća, znaš?

Wai udara o stol i više prema gornjem katu.

WAI: Ima li koga?

JOHNNY: Ne, ne, ne, ne ... ne o poslu! Ne govorim o poslu.

To je suludo. Tko bi s prijateljem govorio o poslu?

Suludo!

WAI: Jebi ga, možeš li me pustiti minutu da u miru popijem čaj?! Baš sam htio zadrijemati, ali si me ti probudio. Gade jedan!

JOHNNY: Da, da, da ... Popij čaj ... Osvježi se ... U pravu si ... Jebeni posao ... Suludo ...

Johnny govori dok ide prema čajani. Natoči si šalicu čaja.

WAI: Što to radiš? Je li ovo tvoja čajana?

JOHNNY: Bez brige ... Susjedi smo ... mm ... kako se to kaže ... vidamo se od jutra do mraka ... uh ... mm ... ovaj ... prijatelji smo, zar ne?

Fanny izlazi na balkon.

FANNY (Više prema čajani.): Lopove!

Johnny se preplaši i zamalo prolije čaj iz šalice koju drži u ruci.

WAI (Više prema balkonu.): Zdravo! Medena!

FANNY: Odrezat ću ti prste!

JOHNNY: O ... kako si okrutna!

WAI (Johnnyju): Trebali smo medenoj dati da nam natoči čaj. Zar ne znaš pravila?

JOHNNY: Mislio sam da smo prijatelji ...

FANNY: Tko ti je prijatelj? Sranje!

Fanny ulazi unutra.

JOHNNY (Waiju): Ne? Mislio sam da jesmo ... Nismo? Zbilja? Zašto?

WAI: Šuti ...

Fanny silazi stubama.

WAI: Medena ... mi smo ti prvi gosti ... to je za tvoje dobro ...

FANNY: Tako rano? Opet ste cijelu noć bili vani?

WAI: Svaku večer idem kući. (Govoreći o Johnnyju) On me ovako rano budi. Molim jedan crni čaj i komad prepečenca s maslacem ... 7,5 centimetara debelo namazano, molim ...

Fanny počinje pripremati hranu.

JOHNNY: 7,5 centimetara?

WAI: Maslaca.

JOHNNY: Kako to možeš podnijeti?

WAI: Gutljaj čaja i zalogaj prepečenca uljepšat će mi dan. Nisi to nikada čuo?

JOHNNY: Zbilja?

WAI: U mojoj je tvrtki mnogo žena. Trebali bismo znati neke njihove trikove. One ... su uistinu gladne ... žedne, razumiješ?

JOHNNY (prema čajani): I meni jednu porciju, molim, medena ...

FANNY: Samo 7,5 centimetara? Zašto ne uzmete cijeli paket maslaca i jedete ga žlicom, kao sladoled?

WAI: Oh ... Vidiš ... kako je ljubazna naša medena? Ljubazna je prema tebi ... Tako je dobra prema tebi ...

JOHNNY: Vidim ja to ...

WAI: Što?

JOHNNY: Ljudi koje rade u mojem poslu mogu biti ljubazni samo prema sebi samima.

WAI: To je takav gubitak vremena!

JOHNNY: Jedna transakcija nekretnina može ti donijeti tisuće.

WAI: Ma daj!

JOHNNY: To zbilja djeluje. Vjeruj mi ...

WAI: Dobro Johnny Damn, daj da te nešto pitam ...

Johnny daje Waiju vizitkartu.

JOHNNY: Ja sam - Johnny. Molim te zapamti to, OK? Izbriši svoje sjećanje prije Obrasca jedan.

Tišina.

WAI: Johnny Damn ...

JOHNNY: Hajde!

WAI: Daj da te nešto pitam ...

JOHNNY: Možeš li pratiti?

WAI: Koliko dugo si u ovom poslu?

JOHNNY: Kad govorimo o tome ... Ne bih te želio preplašiti, ali ...

WAI: Koliko dugo?

JOHNNY: Od 30. lipnja 1997.

WAI (prema čajani): Prokleta sam žedan! Koliko dugo trebam čekati čaj?

Fanny ne odgovara.

JOHNNY: 30. lipnja 1997.

Wai izvadi novine i počinje čitati, a Johnny priča sam sa sobom.

JOHNNY: Na dan prijenosa suvereniteta bio sam sa šest milijuna drugih stanovnika Hong Konga. Zajedno smo gledali televizijski prijenos ...

Gosti su se nanizali u Kongresnom centru. Gledao sam ih s poštovanjem. Ali onda sam se zapanjio ... O Bože! Barem polovicu njih poznajem.

Kako sam ih upoznao? Razmislio sam sekundu i odgovor mi se odmah pojavio. Njihova su imena Nekretnine! (Stanka) Znaš? Nekretnine ... Zašto su oni bili na ceremoniji prijenosa?

Fanny im donosi čaj.

WAI: Otvoren ti je rasporak.

JOHNNY: Oprosti ... (Zakopča se.) Zatvorio sam oči ... za-

mislio sam se još sekundu ... i onda je moj um primio poruku iz visina: JOHNNY, MORAŠ SE UČLANITI U KOMUNISTIČKU PARTIJU! (*Stanka*) Oprosti ... ne komunističku ... Treba biti NEKRETNINSKA. Ako želiš biti gazda Hong Konga moraš se učlaniti u NEKRETNINSKU STRANKU! Dobro?

Fanny i Wai gledaju Johnnyja.

Tišina.

WAI: Evo čaja.

Fanny odloži čaj.

FANNY: Vruć je ... (*Johnnyju*) Da vam donesem čašu hladne vode?

JOHNNY: Ne, hvala ... treba mi VRUĆI čaj.

Fanny se vraća u čajanu i priprema prepečenac.

WAI: Moje je pitanje bilo: Koliko dugo si u ovom poslu? Samo mi daj neki broj. Kog vraga pričaš te gluposti? Za to nećeš dobiti nagradu.

JOHNNY: Ne, ne, ne, ne ... Ne radi se tu o brojkama. Radi se o POVJERENJU ... POVJERENJU!

WAI: Počeš si 1. srpnja, što znači da radiš kao trgovac samo 3 mjeseca.

JOHNNY: Savjetnik za nekretnine.

Tišina.

WAI: Trgovac si tri mjeseca. Koliko si stanova prodao?

JOHNNY: Hajde! Koliko te puta trebam podsjećati? Ne radi se brojkama ...

WAI: Tri?

Johnny ne odgovara.

WAI: Dva?

Johnny ne odgovara.

WAI: Jedan?

Johnny ne odgovara.

WAI: Niti jedan ...

Fanny im donosi prepečenac.

JOHNNY: Opa ... gledaj ovo ... Je li ovo 7,5 centimetara? Ne izgleda mi tako ... Hej?

FANNY: Jesi li poludio?

Johnny se glupo nasmiješi Fanny.

FANNY: Luđak ...

Fanny se vraća u čajanu.

WAI: Nisi prodao niti jedan stan i tražiš me da ti VJERUJEM?

Johnny jede prepečenac i ne odgovara. U čajani zazvoni telefon. Fanny se javi.

Wai gleda Fanny.

FANNY: Molim ... Da ... Da, rižinu kašu ... Ne ... Možeš kupiti ako želiš ... Ne trebaš me to pitati ... Samo stani u red, u banci će kasnije biti velika gužva ... Bila sam gore ... Ne pada kiša, ne treba zatvoriti prozore ... Ne trebaš me zvati za takve sitnice ... Što? ...

Duga stanka.

Wai zabrinuto sluša Fanny.

Johnny i dalje jede svoj prepečenac.

FANNY: Kako to misliš? Što želiš reći?

Tišina.

Fanny spusti slušalicu.

Fanny pogleda telefon, zamisli se kratko i onda ode gore.

Wai prati što se gore događa.

Johnny nastavlja jesti prepečenac govoreći.

JOHNNY: Wai, razmišljao sam ...

Johnny shvaća da ga Wai ne sluša.

JOHNNY: Podrobno sam o tome razmislio ...

Wai i dalje gleda gore bez riječi.

JOHNNY: Wai ...

Wai i dalje gleda gore i ne odgovara ...

Johnny to više ne može izdržati.

JOHNNY: Slušaj me, ti jebeni gade!

Wai se okrene i pogleda Johnnyja.

JOHNNY: Poznajem te od osnovne škole. Prijatelj si mi.

Tišina.

JOHNNY: Ovo mi je jebeno važno, razumiješ?

WAI: Zar sam rekao da ti neću pomoći?

Johnny ne odgovara.

WAI: Ako ideš prema gore, pogurnu ću te na vrh makar poginuo. Ali pitanje je gdje si ti sada? Nisi prodao niti jedan prokleti stan i usuđuješ sa mnom razgovarati? Nemoj se zavaravati ...

Johnny telefonira.

JOHNNY: Molim ... Da ... Gospodine Chan! Svakako ... Bez brige ... Što mogu učiniti za vas? Rekao sam vam, to je povoljna kupovina ... Želite ga ponovno vidjeti? Naravno, svakako ... Čekajte malo ... Samo malo ... Čekajte ... (*Waiju*) Oprostite što ste čekali gospodine Lee, trebate još samo ovdje potpisati ...

Johnny namigne Waiju.

WAI: Što?

Johnny pokazuje na pod.

WAI: Ovdje?

JOHNNY: Da! Ovdje ... OK ... Dobro ... Vidimo se sutra u odvjetačkom uredu. Još malo pa gotovo ... Ne možemo smanjiti troškove biljega, to naplaćuje vlada ... Potruditi ću se da se pogodimo za najpovoljniji odvjetački honorar ... Dobro ...

Johnny ustaje od stola i govori.

JOHNNY: U redu ... Svakako ... Sjajno! ... Da! ... Dobro! Puno hvala ... Do viđenja ... (*U telefon*) Halo, gospodine Chan ... Da ... Oprostite što ste čekali ... Da ... Dobri se stanovi brzo prodaju ... Tržište se promijenilo ... Gdje ste sada? O, pa to je dosta blizu. Mogu odmah doći ... Svakako ... Jeste li doručkovali? Ne još? Mogu vam kupiti komad prepečenca ... Da ...

Sa 7,5 centimetara maslaca ... Mljac ...

Johnny odlazi.

Wai ga gleda kako odlazi, osjeća se izgubljeno.

Fanny silazi i tiho sjeda na drugu stranu.

Tišina.

WAI: Hej, medena ...

Fanny ne odgovara.

Wai odlazi do Fanny.

WAI: Jesi dobro?

Fanny odmahne glavom.

Tišina.

WAI: Kako ti je otac?

Tišina.

FANNY: Jesi li nešto vidio?

WAI: Ništa ... Vidio sam te kako ideš gore dolje ... Samo sam pitao ...

FANNY: Mama je maločas nazvala da me pita jesam li zatvorila prozore na katu?

WAI: Zbilja?

FANNY: To me nikada prije nije pitala.

WAI: Samo sam pitao ...

FANNY: Danas neće padati kiša ...

Tišina.

WAI: Kako to misliš?

FANNY: Ne radi se o tome da zatvorim prozore ...

Tišina.

WAI: Nego o čemu se radi?

FANNY: Htjela je da odem gore i provjerim je li tata zatvorio prozore.

Tišina.

WAI: I je li ih zatvorio?

FANNY: Da.

Tišina.

WAI: I?

FANNY: Ja sam ih ponovno otvorila.

WAI: I onda?

FANNY: Nije rekao ni riječ.

WAI: A ti?

FANNY: Pravila sam se da nemam pojma što se događa.

WAI: A on?

FANNY: On ... Koji je ovo vrag? Što hoćeš da kažem?

WAI: Daj da se sjetim ...

FANNY: Zar ne možeš biti ozbiljan?

WAI: Kako znaš da nisam ozbiljan?

FANNY: Razumiješ li o čemu govorim?

WAI: Razumijem.

FANNY: A zašto onda pitaš?

WAI: Što pitam?

FANNY: O mojem ocu!

Tišina.

WAI: Valjda ne razumijem ...

FANNY: Plinska peč je odmah pokraj prozora. Može je uključiti kad god poželi. Pa zašto onda zatvara prozor? Reci mi ti.

Tišina.

WAI: Možda se boji da mu ne bude hladno.

FANNY: Wai ...

Tišina.

FANNY: Rekla sam ti jer trebam tvoju pomoć. Ne trebam tvoje sažalijevanje.

Tišina.

Wai ide prema stubama.

FANNY: Što radiš?

WAI: Pomažem ti. Otići ću gore i reći mu neka se ne ubije ...

FANNY: Jesi li ti lud?!
WAI: Što da onda učinim?
FANNY: Ako mu to tako kažeš, to će se učiniti stvarno.
WAI: Hej, ubija li se on ili ne? Ne smijemo donositi odluke na prečac.
FANNY: Zaboravi!
WAI: Što sam rekao?
Fanny ne odgovara.
Wai izlazi iz čajane.
Dolazi mladić s ruksakom.
Pronalazi stolicu i sjeda.

MLADIĆ (Waiju): Hej, konobar, šalicu čaja s više šećera.
Wai pogleda mladića. Mladić vadi hrpu dijelova za model i počinje ih slagati.
Wai se vraća svojem stolu.
Fanny priprema čaj.
Zazvoni Waijev pager.
Wai pogleda pager i vrati ga natrag.
Fanny donosi čaj mladiću.
Wai naglo ustane.

WAI: Što hoćeš od mene?!
Mladić je zapanjen.
Fanny ne odgovara i odlazi natrag u čajanu.
Mladić nastavlja slagati model.

WAI: Prokleta gnjavaža.
FANNY: Kako se usuđuješ psovati preda mnom!
WAI: Pa što?
FANNY: Kako se usuđuješ.
WAI: Ženama u mojoj tvrtki se to jako sviđa ...
FANNY: Idi i psuj pred njima, onda! Što radiš ovdje?
WAI: Pijem čaj. Zar je to protuzakonito?
FANNY: Bilo gdje možeš popiti čaj. Odbij.
WAI: Ostat ću. Trebam pisati.

Wai prilazi zidu i piša.

FANNY: Koji kurac radiš? Jesi lud?
WAI (zidu): Ja sam gazda ove ulice. Pišam kako bih označio svoj suverenitet.
Fanny pogleda Waija.
Wai završi i vraća se.

WAI: Odjebi ... Gdje da pišam? Na zaljevu Repulse ili na Peaku? Ili da, poput velikih potrošača u našem klubu, ujutro odem u Pariz na kavu, a popodne na vožnju gondolom po Veneciji?
FANNY: Jesi li poludio? Budalo! Neću te moliti. Baš me briga gdje pišaš. To me se uopće ne tiče. Nemoj mi tu glumiti ljutnju. Nisi još došao na red (?)
Tišina.
I dalje usredotočen na svoj model, mladić se odjednom obrati Waiju.

MLADIĆ: Konobar ... ovaj čaj ... je preslab.
WAI: Hoćeš slatku juhu? Idi kući i reci svojoj mami neka ti je skuha. Nemoj ovdje tražiti slatki čaj.
Tišina.

FANNY: Daj mi šalicu.
Mladić dodaje šalicu Fanny.
Fanny odlazi u čajanu i dodaje šećera u čaj.
Mladić zazviždi i nastavlja slagati model.
Fanny donosi šalicu čaja mladiću.
Waijev pager ponovno zazvoni.
Wai odlazi bez riječi.
Fanny gleda kako Wai odlazi.
Mladić popije veliki gutljaj čaja.

MLADIĆ: Mmmm ... Dobro ... On nije vaš konobar?
Fanny ne odgovori.
Mladić nastavi slagati model.

MLADIĆ: Tu je svaki put kad dodem. Nikada ne plaća. Mislio sam da je vaš konobar.
Fanny primijeti mladićev model.

FANNY: Izrađuješ modele?
MLADIĆ: Čaj s mlijekom mora biti sladak.
FANNY: Što je to?
MLADIĆ: Ovo mislite? Sjajno je ...
Tišina.

FANNY: Koliko je velik?
MLADIĆ: Hajde pogodite.
FANNY: Dolaziš s kontinenta?
MLADIĆ: Ne, preko mora.
FANNY: Koliko si dugo ovdje?
MLADIĆ: Čekao sam tri godine da ga mogu kupiti.
FANNY: Čula sam da na kontinentu ima mnogo liječnika čudotvoraca. Je li to istina?
MLADIĆ: Liječnika čudotvoraca?
FANNY: Qi Gong ...
MLADIĆ: Razumijem ...
FANNY: Jesi li ih ikada vidio?
MLADIĆ: Znam ...
FANNY: Jesi li ih ikada vidio?
MLADIĆ: Qi Gong ...
FANNY: Djeluje li?
MLADIĆ: Čuo sam za to ...
FANNY: Liječi li netko njihove noge?
MLADIĆ: Na kontinentu ima svega.
FANNY: Čak i ako šepaju?
MLADIĆ: Mogu li dobiti još šećera?
Tišina.
Fanny odnosi njegovu šalicu u čajanu i dodaje šećer.
Mladić pogleda na sat. Izgleda da njegov sat ne radi.

MLADIĆ: Čujte teta ... Koliko je sada sati?
FANNY: Tri i petnaest.
MLADIĆ: Volim ovdje pričekati autobus. Drugdje je gužva.
Fanny se vraća sa čajem.

MLADIĆ: Hvala ... (Gucne.) Mmm ... Dobro ...
FANNY: Uvijek nosiš sa sobom taj veliki ruksak? Zar ideš u svoju domovinu?
MLADIĆ: Iza ugla stoji autobus za udaljene linije. Traje oko 8 sati.
FANNY: 8 sati?
MLADIĆ: Skoro.
FANNY: Gdje je?
MLADIĆ: Hajde pogodite.
FANNY: Ne mogu. Kontinent je tako golem ...
MLADIĆ: Bijelo jezero.
FANNY: Bijelo jezero?
MLADIĆ: Da.
FANNY: Bijelo jezero?
MLADIĆ: Idete u ovom smjeru iz uličice i krenete prema sjeveru. Prijedete granicu, prijedete most, popnete se

na planinu i prijedete rijeku. Ne trebate razmišljati. Na cesti ćete vidjeti sve manje automobila. Kuće će postati sve manje. Kad se smrači, ne vidi se ništa osim jezero okruženog s puno stabala s bijelim cvjetovima. Cvijeće cvate samo tijekom noći i onda svijetli nad jezerom. To je Bijelo jezero.

Fanny zamišlja krajolik Bijelog jezera.

MLADIĆ: Molim vas račun.
FANNY: Što?
MLADIĆ: Račun.
FANNY: O ... 8 dolara molim.
Mladić izvadi novac.

MLADIĆ: Na Bijelom jezeru ima svega. Mogu se raspitati za vas ...
FANNY: Raspitati se o čemu?
Mladić daje Fanny novac.

MLADIĆ: O liječniku čudotvorcu.

Kraj prvog prizora.

Drugi prizor

1. listopad 1997.
10:00
Fanny radi u čajani, pere suđe itd.
Teta Si stoji na balkonu, moli se prema nebu s mirisnim štapićima u rukama.

FANNY (prema gore): Molim ...
Nema odgovora.

FANNY: Molim te nemoj to raditi u ovo doba dana.
Nema odgovora.

FANNY: Curi klimatizacijski uređaj. Yuen Keeov sin se bunio. Ako ga ne popravimo, doći će i iščupati ga ...
Teta Si prekine molitvu.

TETA SI: Kako se usuđuje! Reci mu da ako iščupa moj klimatizacijski uređaj, ja ću srušiti predvorje njegovih predaka.
Teta Si nastavlja moliti.

FANNY: Čak i ako to ne učini, nepodnošljivo je. Bučan je poput generatora i ide mi na živce ...
Odjednom teta Si počne glasno pjevati molitvu.

趙請天地神明眾位仙法師廿四位陰陽王老仙師孫大祖師五雷大將軍呂山童兒孩子銅皮鐵骨仙師金木水火土五遁法師拜請拜請馬千九郎、馬千九郎、馬千十郎楊科法師公、賴千六郎曾萬三郎、楊萬十郎、胡田九郎、陳三九郎、馬萬千郎、盧十六郎、陳仍仙師、林仍仙師、李仍仙師、蔡仍仙娘、鄭十一郎、吳萬娘千八郎、伏望眾位仙法師即到扶持弟子阿四千刀炮碼化為如綿紗金木水火土吾遁大山石、過橫人千刀萬斬不入身吾奉太上老君急急如律令!

Teta Si pjeva molitvu kojom moli sve bogove i božice da štite njezinu obitelj.

Teta Si završava pjevanje i klanja se na sve strane kao da obavlja neki čaroban ritual ...

Fanny bijesno baca zdjelu/šalicu u kantu (metalnu) pa se čuje glasna buka.

Teta Si stane.

Tišina.

FANNY: ODVRATNO!

TETA SI (prema čajani): Na koga to višeš?

Fanny ne odgovara.

TETA SI: Ima li nešto u ovoj kući s čim si zadovoljna?

Fanny ne odgovara.

TETA SI: Imaš hrane, krov nad glavom i sve što trebaš. Što još hoćeš?

Fanny izade na balkon.

FANNY: Rekla sam ti da ne moliš u ovo doba dana!

TETA SI: Pitam te na koga višeš?

FANNY: Zar me ne možeš bar jednom poslušati?!

TETA SI: Jesam li te uvrijedila? Molila sam i to te je uvrijedilo? Što ti misliš tko si ti?!

FANNY: Nitko! Nemam ništa! Ja sam nitko!

Tišina.

TETA SI: Onda radije ušuti!

FANNY: Nijema sam! Rođena sam da budem nijema! Znam samo da moram nositi odjeću, da trebam krov nad glavom i da trebam hranu. Nemam prava ništa reći!

TETA SI: Jesi li poludjela? Ideš li u štrajk gladu?

Fanny ne odgovara.

Teta Si spušta se stubama govoreći.

TETA SI: Nisi previše opterećena ... Odgijela sam te ... Jesam li učinila nešto pogrešno?

Teta Si uđe u čajanu. Upravo želi progovoriti kad je Fanny zaustavi.

FANNY: Ideš mi na živce ...

TETA SI: Spremna sam to slušati jer sam ti majka ...

FANNY: Nikad ne mogu s tobom razgovarati!

TETA SI: Zar sada ne razgovaramo?

FANNY: Ako je svađanje isto kao i razgovor, onda razgovaramo od jutra do mraka.

TETA SI: Što hoćeš od mene?

FANNY: Ljuta sam. Želim da prestaneš pjevati molitve u ovo doba dana. Zašto nikada ne slušaš?

TETA SI: Pokušale smo s istočnim i zapadnim lijekovima. Što drugo mogu učiniti osim pjevanja molitava? Reci mi.

Fanny ne odgovara.

TETA SI: Svaki dan u ovo doba pjevam molitve.

FANNY: Je li ikada pomoglo?

TETA SI: Što drugo mogu učiniti? Ništa?

FANNY: Misliš da pomaže ako me pozoveš?

TETA SI: Kako pozovem?

FANNY: Da zatvorim prozore.

TETA SI: Što je to sa zatvaranjem prozora?

FANNY: Rekla si mi da zatvorim prozore.

TETA SI: Kada sam ti rekla da zatvoriš prozore?

FANNY: Što?

TETA SI: Ne sjećam se ...

FANNY: Mama ...

Teta Si se vraća natrag u čajanu.

FANNY: Ne možeš više biti ovakva ...

Teta Si ne odgovara.

FANNY: Razgovaram s tobom ...

Teta Si ne odgovara. Radi nešto u čajani.

FANNY: Što hoćeš od mene? Da se pravim da se ništa nije dogodilo?

TETA SI: Samo se drži onoga što sam ti rekla, to je bar jednostavno. U čemu je problem?

FANNY: To je bar jednostavno?!

Teta Si ne odgovara.

FANNY: Odjednom si nazvala i rekla mi da zatvorim prozore. Nije li to jednostavno?

TETA SI: Što hoćeš od mene?!

FANNY: Ja bih trebala postaviti to pitanje. Što hoćeš?!

Teta Si ne odgovara.

FANNY: Kako mogu sve sama raditi?

Tišina.

Teta Si kaže glasom koji je odjednom oštar.

TETA SI: Tu sam! Tu sam od prvog dana. Nisam tražila da sve radiš sama. Samo sam tražila da obratiš pozornost na prozore. Nisam rekla ništa drugo. Ne trebaš se truditi. Ako se nešto dogodi ja ću to prva podnijeti.

Fanny stoji u tišini.

TETA SI: Jesam li bila jasna ...

Fanny se ne miče.

TETA SI: Idi i počni raditi.

Fanny se ne miče.

Teta Si ponovno govori blago.

TETA SI: Hej ... Ja sam samo žena ... Znam samo moliti ...

Fanny se ne miče.

TETA SI: Sve je kristalno jasno. Što hoćeš da kažem?

FANNY: A što o onome što se ne vidi?

TETA SI: Što?

FANNY: Stvari, vremena, koje nisam vidjela.

TETA SI: Glupost!

FANNY: Pokušao je ...

TETA SI: Besmislica!

FANNY: Pokušao je i prije, zar ne? Kada je to bilo?

TETA SI: Luda si.

FANNY: Sinoć?

TETA SI: Ne bi trebala govoriti o stvarima koje nisi vidjela!

FANNY: Nakon povratka iz parka ...

TETA SI: Šuti!

Tišina.

FANNY: On želi da mi bude žao i da to nosim sa sobom do kraja života ...

TETA SI: Otac ti je ...

FANNY: Nisam ga sinoć pozdravila. On želi da mi bude žao do kraja života.

TETA SI: Ne bojiš se da ću te pljusnuti?

Tišina.

Fanny počinje hodati prema uglu.

TETA SI: Kuda ideš?

Fanny stane ali ne odgovara.

TETA SI: U redu je ako ovdje ostanem sama. Spremna sam na to od prvog dana. Došla sam do ovog mjesta i mogu prestati bilo kada.

FANNY: Kada je bio tvoj prvi dan? Koliko ti je godina i koliko je meni godina? Ako brojimo od danas, preda mnom je još dugačak put prije no dođem do tvoje sadašnje točke. Što to znači? To znači da sam upravo počela ići putem koji si ti već prošla.

TETA SI: Moj put? ... Zar se tužiš? Osuđuješ mene? Zašto osuđuješ mene?

FANNY: Ne znam!

Tišina.

TETA SI: Ti si htjela napustiti školu nakon trećeg razreda. To je bio tvoj izbor. Nisam te prisiljavala. Odabrala si svoj put.

FANNY: Odabrala sam svoj put ... Bilo mi je samo četrnaest godina. Dobila sam devet godina besplatnog obrazovanja od vlade i nisam te koštala niti novčića. Devet godina učenja i istovremeno, devet godina pranja suda, rezanja kruha i raznošenja narudžbi ... Bilo mi je samo četrnaest godina.

TETA SI: Što pokušavaš reći?

Fanny ne odgovara.

TETA SI: Što želiš reći?

Fanny ne odgovara.

Kraj drugog prizora.

Treći prizor

Jesenje popodne 1991.

U čajani nema nikoga.

Wai i Johnny dolaze u srednjoškolskim uniformama.

JOHNNY: Hej ... Ne ... Nisam jutros doručkovao ...

WAI: Instant tjestenina s mesom i jajetom. Vidio sam te kako to jutros jedeš. Misliš da me možeš prevariti?

JOHNNY: U nekim granicama.

WAI: Koliko?

JOHNNY: Dvadeset dolara.
WAI: Što?
JOHNNY: To je sve što imam ...
WAI: Daj mi.
JOHNNY: Tako mali iznos?
WAI: Hitno je.
JOHNNY: Možeš svoju hitnu situaciju riješiti s tako malo novca? Je li uistinu tako hitno ...
WAI: Prestani mi propovijedati ...
Johnny daje Waju novčanicu.
JOHNNY: To je novac koji sam teško zaradio.
WAI: Vratit ću ti sutra ...
JOHNNY: Sutra?
WAI: Da.
JOHNNY: Kako?
WAI: Stajanjem u redu.
JOHNNY: Stajanjem u redu?
WAI: Da.
JOHNNY: Stajanjem u redu za što?
WAI: Nekretnine.
JOHNNY: Nekretnine?
WAI: Da.
JOHNNY: Ti?
WAI: Naravno da ne ...
JOHNNY: O čemu ti pričaš?
WAI: Čekam u redu umjesto onih koji žele kupiti stan.
Tišina.
JOHNNY: U bijelim rukavicama?
WAI: Mogu dobiti pet stotina dolara ...
JOHNNY: Šališ se?
WAI: Puno je bolje nego raditi u restoranu McDonald's.
JOHNNY: A što ako netko započne tuču?
WAI: Samo držiš oči otvorene. Ako se nešto dogodi, bježiš.
JOHNNY: Wai, prijatelji smo, zar ne? Iako me ponekad iskorištavaš, ne želim da upadneš u neku nevolju. Zadrži dvadeset dolara i sutra radije stani u red na autobusnoj postaji ...
WAI: Bojiš se? Sve je u redu. Mislio sam te pitati da se pridružiš ...
JOHNNY: Nikako!
WAI: Ozbiljno ti kažem. Šef je moj susjed ...
JOHNNY: Onaj sa životinjskim tetovažama na rukama?
WAI: Sjajan je. Toliko ljudi juri kupiti stanove ovih dana.

Svaki mi tjedan daje poslove. Samo ga nazovi i stotine ljudi će doći.
JOHNNY: Oni pripadaju nekoj vrsti bande.
WAI: I ti odlaziš u centre za mlade. I to je neka vrsta bande.
JOHNNY: To je drugačije.
WAI: Koja je razlika? Posvuda su bande ...
JOHNNY: Mi nismo banda. Mi gradimo odnose.
WAI: Glupost ...
JOHNNY: Mogu li ti odati tajnu?
WAI: Ne. Molim te reci je nekom drugom.
JOHNNY: Govorim tebi jer smo prijatelji ... Jesi li vidio onu TV reklamu? Ona gdje poznati igraju golf. Čini se da oni vole igrati golf, zar ne? Ali oni samo grade odnose.
WAI: To je tajna?
JOHNNY: Tajna je: AKO ŽELIŠ USPJETI, IGRAJ GOLF. Jasno?
WAI: Zašto onda stojiš ovdje?
JOHNNY: Otići ću jednog dana, ali ne sada. Igram stolni tenis svaki dan u centru za mlade.
WAI: Jesi li završio?
JOHNNY: Ne još. Ali mogu malo prestati.
Tišina.
WAI: Zašto nema nikoga?
JOHNNY: U pravu si ... Ovdje nije dobra usluga ...
WAI: Neobično ...
JOHNNY: Idemo u sljedeću ulicu, gladan sam ...
WAI: Ali ovdje su bolji sendviči s jajima ...
JOHNNY: Osoba koja radi sendviče je ovdje bolja!
WAI: O čemu ti pričaš?
JOHNNY: Misliš da ne znam?
WAI: Što time misliš? Hej ...
JOHNNY: Bojiš li se?
WAI: Bojim li se? Odjebi ...
Johnny viče prema gore.
JOHNNY: Medena! Dođi medena! Brat Wai je gladan! (Zviždi.)
Teta Si izlazi na balkon.
TETA SI: Zašto vičete, djeco?
Tišina.
JOHNNY (Waju): Je li mogla otići? Rekla je da ćete ovdje čekati ... Nigdje je ne vidim ... Pogledajmo tamo ... Na ulici je toliko izazova ... Lako je mogla zastraniti ...

Razgovaraju i odlaze.
Teta Si se okreće i govori unutra prema stanu.
TETA SI: Jutros sam ga poslala u bolnicu. Liječnik je predložio da ostane kratko na pretragama.
Tišina.
TETA SI: Jesi li kupila sve knjige i pribor?
Fanny se spušta stubištem u srednjoškolskoj uniformi.
Drži par štaka.
TETA SI: Ne mogu se više brinuti za tebe. Moraš pronaći svoj put.
Fanny isprobava štake u uličici.
TETA SI: Skupe su. To nisu igračke!
Fanny se ne obazire na nju i nastavlja ...
Teta SI: Pripremit ću sutra ujutro juhu od zmijoglave ribe. Odesi je u bolnicu odmah nakon škole.
Fanny se ponovno ne obazire na nju.
TETA SI: Slušaš li ti mene?
Fanny stane.
FANNY: Možeš li se sama brinuti za čajanu?
TETA SI: Ništa nije nemoguće.
FANNY: A u budućnosti?
TETA SI: U budućnosti?
FANNY: Treba mu pomoć čak i za najobičnije stvari kao što je odlazak na toalet. A ja moram ići u školu. Kako možemo voditi čajanu?
Tišina.
TETA SI: Sutra na putu kući idi u Odjel za socijalnu pomoć ...
FANNY: Zašto?
TETA SI: Razmislila sam ...
FANNY: Neću ići.
TETA SI: Samo pitaj ...
FANNY: NEĆU IĆI!
Tišina.
TETA SI: Je li sramota dobiti srednjoškolsku socijalnu pomoć?
Fanny ne odgovara.
TETA SI: Za svaki slučaj ... Razgovarala sam sa socijalnim radnikom ...
FANNY: Sa socijalnim radnikom?

TETA SI: Da ...
FANNY: S kim?!
TETA SI: Što je tebi? Ne tražim od tebe da krađeš ...
FANNY: Razgovarala si sa socijalnim radnikom u školi?
TETA SI: Oni su obrazovaniji. Ja sam samo nepismena žena. Ako ima formulara koje treba ispuniti oni mi mogu pomoći ...
Tišina.
TETA SI: Ne zaboravi otići u bolnicu sutra poslije škole ...
FANNY: Sutra ne idem u školu ...
TETA SI: Ipak možeš otići u bolnicu poslije škole. Ne trebaš izostati.
FANNY: DOSTA JE ŠKOLE! NE TREBAM VIŠE IZOSTAJATI!!
TETA SI: Što hoćeš reći?
FANNY: PRESTALA SAM IĆI U ŠKOLU!
Tišina.
TETA SI: Nisam obrazovana. Ne znam ništa o školi. Odrasla si. Moraš odabrati svoj put. Nikoga ne možeš osuđivati za svoju budućnost.

Kraj trećeg prizora.

Četvrti prizor

1. listopada 1997.
12:00
U čajani.
Fanny mete pod.
Mladić sjedi za jednim stolom sa svojim velikim ruksakom. Usredotočen je na slažanje svoga modela i povremeno šapuče.
MLADIĆ: Ništa nije sigurno ...
Tišina.
MLADIĆ: Trideset sekundi ...
Tišina.
MLADIĆ: Zakasnio sam samo trideset sekundi i autobus nije htio čekati ...
Tišina.
MLADIĆ: Ah! ...
FANNY: Gore noge ...
MLADIĆ: Čovjeku je najgore kad ga ostave ...
FANNY: (Kakav nered ...)

MLADIĆ: Možeš izmjeriti svaki otkucaj života, ali ne kada pišaš ...

FANNY: Dolje noge ...

MLADIĆ: Kako možeš izračunati koliko ti vremena treba za pišanje? Ne možeš to jednostavno zatvoriti kao slavinu, zar ne?

FANNY: Pomakni se ...

Mladić se pomiče govoreći.

MLADIĆ: Na sreću postoji i noćni autobus ...

FANNY: (Otkuda sva ta prašina ...)

MLADIĆ: Pa ... mogu samo sjediti i čekati ...

FANNY: (Tome nikada kraja ...)

MLADIĆ: Čekati ili ne čekati ... to je pitanje ...

Fanny mete pokraj zida.

MLADIĆ: Čekao sam tri godine da kupim ovaj model.

Fanny zuri u nešto što je pronašla u podnožju zida.

MLADIĆ: Prve godine nisam imao novaca pa sam čekao ... Druge godine, nabavio sam novac, ali je cijena porasla. Pa sam čekao ...

Treće godine ... Mislio sam da će cijena biti još viša i da si ga neću moći priuštiti. Ali vlasnik dućana je rekao: „Hej mali, baš imaš sreće! Dočekao si popust pred zatvaranje trgovine. Rec i svoju cijenu“.

Rekao sam mu cijenu od prije tri godine s 20% popusta i napravili smo posao ...

Ništa nije sigurno ...

Teta Si silazi stubištem. Prilazi Fanny koja se zagledala u zid.

TETA SI: Što tu radiš? Loviš bube?

FANNY: Žoharova rupa.

TETA SI: O, sranje ... Idi po insekticid i ubij ih!

FANNY: To neće djelovati ...

TETA SI: Kako to?

FANNY: Oni misle da je čak i otrov super ...

TETA SI: Smiješno!

FANNY: To su žohari.

TETA SI: Zašto ne paziš što se gore događa već gubiš vrijeme zureći u njih?

FANNY: Zanima me je li onaj kojeg si jutros pokušala ubiti još tu ...

TETA SI: Fanny, koliko ti puta trebam reći ...

FANNY: On leti ...

TETA SI: Hoćeš li se prestati ponašati kao luđakinja?

FANNY: On leti gore - dolje, okomito, sjajno ...

Tišina.

TETA SI: Što sam učinila u prošlom životu da sam ovo zaslužila?

FANNY: Ne znam.

TETA SI: Bolje bi mi bilo da sam rodila žohara nego tebe.

FANNY: Koja je razlika između mene i žohara?

Teta Si ne odgovori.

Fanny se vraća u čajanu oponašajući zvuk helikoptera:

FANNY: Mlat, mlat, mlat, mlat, mlat ... Šššššššššššš ...

Šššššššššššš ... Mlat, mlat, mlat, mlat, mlat ...

Šššššššššššš ... Šššššššššššš ...

Fanny odlazi gore.

U čajani zazvoni telefon.

Teta Si se javlja.

TETA SI: Molim ... Da ... U redu ... (Uzima komad papira i zapisuje.) Tri sendviča od govodine ... Koliko kava? ... Ne previše šećera ... Gdje? ... Zgrada Cheong Kong ... Trideset šesti kat ... Nema problema ... OK. OK ... Odmah stižemo!

Teta Si odloži slušalicu i priprema narudžbu spretno i učinkovito ... slaže sendviče, čaj ... itd. i govori.

TETA SI: Odmah! Odmah! Služimo ih za novčić ... Treba vremena da se sve pripremi, zapakira ... Odmah, odmah ... Ne možeš ni psu narediti da odmah dostavi ... Zgrada Cheong Kong ...Njihovo dizalo ne radi dobro ... Treba mi pola sata da dođem na trideset šesti kat ... Odmah, odmah ... Tko sam ja? Super žena?

Fanny silazi niz stube.

Tišina.

TETA SI: Onda?

FANNY: Što onda?

TETA SI: Znaš što mislim ...

FANNY: Zaspao je.

TETA SI: Zaspao?

FANNY: Pojeo je i zaspao.

TETA SI: Tako brzo?

FANNY: Da.

TETA SI: Koliko je pojeo?

FANNY: Pola zdjelice.

TETA SI: Pola?

FANNY: Da.

TETA SI: Skuhat ću mu juhu od gloga. Dobra je za apetit ...

FANNY: Kuhaš je svaki dan ...

TETA SI: Kada?

FANNY: Cijeli prošli mjesec!

Tišina.

TETA SI: To je juha od školjki. Kuham je jednom tjedno. Travar je rekao da je dobra za bubrege i da neće trebati tako često pišati po noći ...

FANNY: Mama, molim te nemoj mi to raditi ...

TETA SI: Juha od gloga. Govorim o juhi od gloga.

Fanny uzima duboku tavu.

FANNY: Što je ovo? Pomiriši!

Teta Si pomiriše tavu.

Tišina.

TETA SI: Kada si je kuhala?

FANNY: Nisam ja, ti si!

TETA SI: Ja?

Fanny ne odgovara.

TETA SI: Odnesi mu juhu. Što čekaš?

FANNY: Zaspao je.

TETA SI: Zaspao?

FANNY: Trebam li sve ponavljati?

Tišina.

TETA SI: U redu, ti se brini za čajanu. Ja trebam dostaviti narudžbu.

FANNY: Ti radiš dostave?

TETA SI: Zašto ne? Imamo sve manje mušterija ... Samo ovaj dječak koji sjedi tu cijelo jutro i ništa ne naručuje, kao da sjedi u parku. Ako ne radim dostave, na kraju ćemo morati jesti žohare.

FANNY: Rekla sam ti tisuću puta. Ljudi radije idu u "7-11" nego na mjesta kakvo je naše ...

TETA SI: Ima li "7-11" uslugu dostave? Ne. Ako to oni ne rade, ja hoću. Mora postojati izlaz ...

Teta Si odlazi s narudžbom. Okrene se nakon nekoliko koraka i kaže Fanny.

TETA SI: Pazi tu ...

Fanny ne odgovara. Gleda kako njezina majka odlazi.

Fanny nosi mladiću šalicu čaja.

MLADIĆ: Nisam ništa naručio.

FANNY: Uzmi.

MLADIĆ: Zbilja?

FANNY: Častim, s više šećera.

Mladić otpije malo čaja.

FANNY: Hoćeš li nešto pojesti?

MLADIĆ: Mogao bih ... Mogao bih ...

FANNY: Hoćeš ili nećeš?

Fanny odlazi u čajanu i donese mu sendvič.

MLADIĆ: Platit ću vam sljedeći put ...

FANNY: Zaboravi ... Sljedeći put ... Kako možemo biti sigurni da će biti sljedeći put ...

MLADIĆ: Ma znat ćete prije ili kasnije. Vrijeme leti ...

FANNY: Koliko dugo moraš čekati?

Mladić počinje jesti sendvič.

MLADIĆ: Samo malo ...

FANNY: Možeš li mi napraviti uslugu?

MLADIĆ: Uslugu?

FANNY: Fotografirati ...

MLADIĆ: Vas?

FANNY: Ne, ne mene. Ne volim kada me fotografiraju ...

MLADIĆ: Ali ...

FANNY: Bijelo jezero.

Tišina.

MLADIĆ: Bijelo jezero.

FANNY: Možeš li mi to učiniti?

MLADIĆ: Želite da fotografiran Bijelo jezero ...

FANNY: Možeš li mi to učiniti?

Tišina.

MLADIĆ: Dajte da o tome razmislim ...

FANNY: Samo fotografiraj ...

MLADIĆ: Zašto vam treba?

FANNY: Želim ga vidjeti.

MLADIĆ: Vidjeti?

FANNY: Da.

MLADIĆ: Želite vidjeti Bijelo jezero?

FANNY: Čini mi se kao da sam o njemu sanjala ...

MLADIĆ: I vi volite sanjati?

FANNY: Potpuno je bijelo. Osjećam kao da sanjam.

MLADIĆ: Možete li pojasniti?

FANNY: Nemaš pojma koliko dugo ovdje živim.

MLADIĆ: Jako dugo ...

FANNY: Kako znaš?

MLADIĆ: Samo pretpostavljam.

Mladić nastavlja slagati model.

FANNY: Otkako sam se rodila. Prošlo je već više od dva-
deset godina ...

MLADIĆ: Zbilja sam samo pretpostavio ...

FANNY: Vidim kako stolovi postupno postaju tamni, umr-
ljani uljem koje se ne može očistiti ...

MLADIĆ: Nitko mi nikada ne vjeruje ...

FANNY: Hoćeš još šećera?

MLADIĆ: Što?

FANNY: Šećera?

MLADIĆ: Dovoljno je, dovoljno ...

FANNY: Nekada je posao bolje išao ...

MLADIĆ: Bojim se da ću postati dijabetičar ...

FANNY: U blizini je bilo nekoliko tvornica. Doručak, ručak,
odmor za čaj, uvijek je bilo puno ljudi ...

MLADIĆ: Ne želim se razboljeti ...

FANNY: Gužva bi jenjala nakon četiri sata. Tada bih gle-
dala prolaznike, promatrala kako su odjeveni, kakve
cipele i torbe nose ...

MLADIĆ: Nastavite ...

FANNY: Nakon svih tih godina, tvornice su se preselile
na kontinent. Imam više vremena za gledanje prolaz-
nika ...

MLADIĆ: Mogu cijeli dan šutjeti ...

FANNY: Ponekad sjedim ovdje cijelo jutro ... gledam uliči-
cu ... Jato leptira leti posvuda ...

Tišina.

FANNY: Kako se zoveš?

Tišina.

MLADIĆ: Da sam ranije znao da ćete me pitati kako se
zovem ne bih uzeo vaš čaj ...

FANNY: Rekla sam mnogima o leptirima u uličici i ti si prvi
koji ne misli da sam luda. Ovdje možeš uvijek bespla-
tno piti čaj.

MLADIĆ: Možete me zvati Rijeka kao u delta rijeke Pearl.
Ulaze Wai i Johnny.

JOHNNY: Vidiš... Vidiš... Što je ovo? PRIVREMENI UGOVOR
O KUPOPRODAJI ...

WAI (*govori Fanny*): Mogu li dobiti jednu ledenu kavu,
molim?

Fanny ne odgovara.

JOHNNY: Prokletstvo! ...

Fanny odlazi u čajanu i priprema kavu.

JOHNNY: Bio sam proketo nervozan ... Držao je nalivpero
i šutio, razmišljao. Sranje! Tako sam se bojao da će slo-
miti nalivpero! Znaš što? Pogledao me i uzdahnuo ... i
ja sam pomislio, „prokletstvo!“. A onda, neposredno
prije no što sam to glasno izgovorio, potpisao je! Kao
kriminalac koji potpisuje priznanje. Prokletstvo!

WAI: Jesi li završio?

JOHNNY: Da. Ali želim to ponovno prevrtjeti ...

WAI: Vrtiš to non-stop cijeli dan. Pazi da se ne zapleteš ...

Fanny donosi kavu.

JOHNNY: Dobar čaj, čaj ...

WAI: To je moje ... (*Obraća se Fanny.*) Daj mi čašu vruće
vode ...

Fanny ne odgovara.

JOHNNY: Poslužiti ću se sam ... Poslužiti ću se sam ... Pro-
kletstvo!

*Johnny je jako uzbuđen. Osjeća se poput ratnika koji je
dobio prvu bitku. Ulazi u čajanu i pije puno vode.*

WAI: Pozlit će mu ...

FANNY: Što hoćeš?

WAI: Hajde.

FANNY: Što hoćeš od mene?

WAI: Što ti je?

FANNY: Onda ću zašutjeti.

Fanny se vrati u čajanu.

WAI: Nazvao me je i rekao da je hitno i zatražio je pomoć.
Mislio sam da je u nevolji...

FANNY: Da. Bio je u nevolji i ti si ga spasio. U tome si
dobar, u spašavanju ljudi.

Johnny izlazi iz čajane govoreći:

JOHNNY: Wai ... rekao si ... ako uspijem napraviti jedan
posao ... ti ćeš ...

Wai ulazi u čajanu govoreći:

WAI: Da razjasnimo. Ti si danas loše volje, ali nemoj me
niti slučajno tako gledati.

JOHNNY: Što nije u redu?

FANNY: Ako želiš otići neću te zaustavljati. Nitko te nije
molio da ostaneš ...

WAI: Ti to želiš?

JOHNNY: Hajde ...

FANNY: Ti to želiš?

Wai ne odgovara.

JOHNNY: Idemo razgovarati ...

FANNY: Znaš li što ja želim? Jesi li ikada mislio o tome?

Wai ne odgovara.

JOHNNY: OK ... Sada ... smirite se ...

WAI (*Johnnyju*): Kog se to vruga tebe tiče? Idi se igrati s
malim.

Johnny se ne miče.

WAI: Idi ...

JOHNNY: OK ... OK ... Smiri se ... Vjeruj mi ... moraš mi vje-
rovati. OK? ...

Johnny odlazi do mladića i sjeda nasuprot njega.

MLADIĆ: Oprostite gospodine, nisam navikao dijeliti stol ...
JOHNNY: Radi na svojem modelu i šuti. Prokletstvo!

Mladić nastavlja raditi na modelu.

Wai se obraća Fanny neobično mirnim glasom.

WAI: Želiš otići iz ove uličice. Znam. Znam i da te ne pitam.
Jesam li ikada o tome mislio? Naravno da jesam. Ali još
uvijek nemam rješenje. Kako te mogu povesti sa so-
bom prije no pronađem izlaz?

Fanny šuti.

WAI: Bilo bi lakše povesti te. Puno žena želi biti sa mnom.
Nije teško ubrojiti te među njih. Ali ti si drugačija, znaš
li to? Poznavao sam te kad smo još bili u školskim uni-
formama. To mi je jako važno, znaš? Bar pred tobom
neću psovati, jer ...

FANNY: Kako si ti jebeno velikodušan što nećeš psovati
preda mnom?! Želiš li medalju? Ne treba mi tvoja pro-
kleta velikodušnost! Da je trebam ne bih bila tu!

Tišina.

MLADIĆ: Hej, zbilja nisam navikao dijeliti stol ...

JOHNNY: Šuti!

MLADIĆ: Jebite se!

JOHNNY: Što?

MLADIĆ: Prijetite li mi?

JOHNNY: Samo se usudi pobjeći ...

Johnny se pomakne za sljedeći stol.

Mladić nastavlja slagati model.

Wai stoji šuteći i u ovom trenutku ode.

JOHNNY: Hej ... Kuda ideš? Nisam još završio ... Sto tisu-
ća ... Govorim o sto tisuća. Rekao si ... ako uspijem na-
praviti jedan posao ...

Johnny odlazi za Waijem.

Gore zakašlje muškarac.

Fanny odlazi gore.

Mladić nastavlja slagati model.

MLADIĆ: Jebite se ... Ovo je prvi put da sam govorio engle-
ski, naglas ... Moćan osjećaj ... Nije čudo da tako puno
ljudi uči engleski ...

Dobro jutro, gospodine ...

Kako ste, gospodine ...

Zovem se ... Rijeka!

Dugačka ... dugačka ... Rijeka ...

Dugačka, dugačka Rijeka iz ... bijelog ... jezera!

Fanny izlazi na balkon.

FANNY: Rijeko!

Rijeka pogleda Fanny.

FANNY: Dodi mi pomoći ...

Zvuk sirene hitne pomoći dolazi podalje od uličice.

Kraj četvrtog prizora.

Peti prizor

Ljetno popodne 1993.

U čajani.

*Teta Si popravlja naslonjač pomoću izvijača i ostalog
alata govoreći.*

TETA SI: Prokletstvo ... Usudili su se prevariti me ... Prodali
su mi potrgani naslonjač ... kotači, mehanizam, svi su
se dijelovi raspali ... Kako ga možemo upotrebljavati?
Zar smo kaskaderi? Ako ga upotrebljavamo postat
ćemo bogalji. A oni su mi se za ovo usudili naplatiti
četiri stotine dolara. Radije bih kupila hrđav metal ...
Kopilad ... Sa svim svojim nepravedno stečenim priho-
dima ... Morat će mi vratiti novac ... prevariti ženu ...
Neka se svi jebu ...

*Fanny ulazi s plastičnom vrećicom punom povrća s
tržnice.*

FANNY: Što je to?

TETA SI: Zar ne vidiš?

Fanny ne odgovara.

TETA SI: Pridrži mi ga malo ...

Fanny drži naslonjač.

TETA SI: Kopilad mi je na buvljaku naplatila četiri stotine dolara za ovaj prokleti naslonjač. (Gdje je izvijča?)

FANNY: U čemu je problem?

TETA SI: Prevarili su me! Ženu ... Drži ga mirno jer ga inače neću moći popraviti.

FANNY: Zašto si ga kupila?

TETA SI: Nisam ga mogla dovesti autobusom ni taksijem. Pa sam ga morala vući pješice cijelim putem. Policajac je mislio da švercam i pokušao me uhititi. Prokletstvo!

FANNY: Pitala sam zašto si ga kupila?

TETA SI: Zar ti moram nacrtati?

Fanny ne odgovori.

TETA SI: Ne možeš ga držati mirno? Jesi li već jela? Moram li ti nešto skuhati ...

FANNY: Što kažeš na rendgen?

TETA SI: Ubit će ga zračenje.

Fanny ne odgovori.

TETA SI: Dodaj mi ključ za matrice ...

FANNY: Što?

TETA SI: Ključ za matrice ...

FANNY: Pogledaj što držiš!

Teta Si pogleda ključ za matrice u svojoj ruci.

FANNY: Što je rekao liječnik?

TETA SI: Proširilo se na bedro.

FANNY: A pregled?

TETA SI: Idite kući i čekajte ... rekli su mi jutros ... U bolnici nije bilo dovoljno mjesta ... Red je bio predugačak ... Može ostati samo noćas i mora se vratiti sutra ujutro ... (Joj, ovo je tako jebeno čvrsto?)

FANNY: Okrećeš ga na pogrešnu stranu.

TETA SI: Zašto mi to nisi prije rekla?

FANNY: Ne može hodati ni sa štakama. Kako će se vratiti?

TETA SI: Evo vidiš, a pitaš me zašto ...

FANNY: Moraš im reći! Nisi im čak ni rekla!

TETA SI: Nisam im rekla?! Rekli su da je to kronična bolest. Moramo se preseliti u privatnu bolnicu ako želimo lijekove. Nije to hotel da možemo ostati koliko želimo. Prezreli su me! Misliš da im nisam rekla?! Tko bi se inače za to pobrinuo?!

Tišina.

Fanny odlazi u čajanu i radi, kuha vodu, pere suđe itd.

Teta Si nastavlja popravljati naslonjač i govori:

TETA SI: U cijelom svom životu ... nikad se nisam vozila u privatnom automobilu ... A sada imam automobil ... Kako je to dobro ...

Teta Si sjeda u naslonjač i polagano se kreće govoreći:

TETA SI: To je život ... Neki možda nisu tako sretni kao ja ... (Neka se svi jebu ...)

On ne puši ni ne pije. Pošten je čovjek, nikada nije varao ... (Ali me pušta da ovako patim ...)

Ne proklinjem ga. Ali da se tako ljubazan čovjek ovako razboli, to je gore no da ga je pogodio grom! ...

(Napredni lijekovi ... Liječe te ako imaš novaca. Ne liječe te ako nemaš novaca ...)

To je život ... To je sudbina ...

Sve je predodređeno ...

Nema smisla nikoga osuđivati ...

Da se to dogodilo za deset godina, plakala bih da ga je pogodio grom i da je umro ... Tada bismo bili stari ...

Ali sada ne bih mogla prolići niti jednu suzu makar me tukli štapićem ...

Fanny prestaje raditi.

TETA SI: (Ne bih mogla prolići niti jednu suzu ...)

FANNY: Možeš li kupiti novi?

Teta Si ne odgovara.

FANNY: Rekla sam kupi NOVI!

Teta Si i dalje šuti.

Kraj petog prizora.

Šesti prizor

Iste noći. 1993. godina.

Čajana je zatvorena. Neke su stolice stavljene na stolove. Naslonjač je još uvijek u čajani.

Fanny kao u transu gleda uličicu, sama.

Povremeno prolaze vozila. Svjetla prelijeću preko uličice kao meteori.

Ulazi Wai.

WAI: Hej ... Fanny ...

FANNY: Hej.

WAI: Još si tu?

FANNY: Zar je kasno?

WAI: Bio sam u prolazu ...

FANNY: Sigurno?

WAI: Da.

Tišina.

FANNY: Kuda ideš?

WAI: Ja?

FANNY: Da.

WAI: Nikuda.

FANNY: Ne?

WAI: Nekuda.

FANNY: Što?

WAI: Ništa.

FANNY: Što je?

WAI: Danas je tako vruće. Izašao sam udahnuti zraka.

FANNY: Hoćeš neki sok?

WAI: Može.

Fanny odlazi u čajanu i uzima bocu.

Wai primijeti naslonjač.

WAI: O ... Ma ne ... Super ... Imate mercedes-benz ...

Wai se znatljivo približava naslonjaču.

Fanny mu donosi piće.

FANNY: Što radiš? Pusti to ...

Wai se ne obazire na nju i nastavlja se igrati s naslonjačem.

WAI: Hej medena, kuda ideš? Možeš li me povesti?

FANNY: To nije igračka!

Wai je izvan sebe od uzbuđenja dok se igra s naslonjačem.

WAI: Deset puta brzina zvuka ... okret od 360 stupnjeva ... klizi na jednoj nozi ... i pogledaj ovo ... miče se unatrag jednom rukom ... Zar nije ovo super?

Fanny se razljuti.

FANNY: To je za mojeg oca!

Wai prestane.

WAI: Oprosti ...

Fanny ne odgovori.

WAI: Nisam očekivao ...

Fanny ne odgovori.

WAI: Nisam ništa mislio ... Znaš ti mene ...

FANNY: Pij ... Previše pričaš ...

Wai uzima bocu.

FANNY: Potrgan je.

Wai ne odgovori.

FANNY: Zašto nešto ne kažeš?

WAI: Rekla si da previše pričam ...

Tišina.

FANNY: Rekla sam joj da kupi novi, ali me nije poslušala.

WAI: O kome to govoriš?

FANNY: O mojoj mami, o kome drugom!

WAI: Žene ...

FANNY: Ne sluša me ...

WAI: Takve su ...

FANNY: Nikada ...

WAI: Nastojat će uštedjeti i na najmanjoj sitnici.

FANNY: Nije me čak ni pitala zašto mi treba novi? Jednostavno je preskočila pitanje!

WAI: Štednja im je u krvi ...

FANNY: Misli da je ispunila sve svoje majčinske obveze time što me rodila i hranila.

WAI: Majka je ...

FANNY: Samo jesti i jesti. Poput zohara. Ujutro najprije pomisle na hranu! Kako će se hraniti! Ništa drugo!! Mrzim ih!!

Fanny se razljutila. Wai ne zna kako se postaviti.

Tišina.

WAI: Piće je prehladno.

Tišina.

WAI: Ovaj ... Tvoja je mama zapravo dobra mama ...

FANNY: Koliko si majki ti upoznao?

WAI: Ne puno. Ali u usporedbi s mojom mamom ...

Fanny ne odgovara.

WAI: Ne sluša te, ali razgovara s tobom.

Fanny ne odgovara.

WAI: Moja mama nikad sa mnom ne razgovara.

Fanny ne odgovara.

WAI: Jednom sam je pitao, ako njih dvoje nisu bili sretni, zašto su mene napravili?

Fanny ne odgovara.

WAI: Nije odgovorila.

Fanny ne odgovara.

WAI: Ne razumijem zašto su se morali oženiti.

Fanny ne odgovara.

WAI: Večeraju poput stranaca koji dijele stol u restoranu ...

Fanny ne odgovara.

WAI: To je u redu kad si u restoranu, ali mi smo kod kuće ... Nitko ne govori, samo zvukovi hranjenja. Škrip, škrip, škrip, škrip ... Poput igre noževima. Strašno.

FANNY: Što si učinio?

WAI: Što?

FANNY: Ne možeš vani jesti sam, zar ne?

WAI: Pokušao sam ... Da imam novca, jeo bih vani sam. Što mogu?

FANNY: Možeš li?

WAI: Zašto ne?

FANNY: Što možeš učiniti?

WAI: Moraš poznavati ljude.

FANNY: Gangstere iza ugla?

WAI: Nisu oni gangsteri. Oni su članovi Trijada. Ako igraš njihovu igru, nema problema.

FANNY: Nje čudo da si tako dobar u igrama.

WAI: Jesam li?

FANNY: Jesi ...

WAI: Nisam poput njih ...

FANNY: Koja je razlika?

WAI: Oni su profesionalci. Ja sam amater. Potpuno smo različiti.

FANNY: Družiš se s njima i uskoro ćeš postati jedan od njih.

WAI: Opa, zvučiš kao moja mama.

FANNY: Glupost!

Odjednom Fannyjinu pozornost zaokupi nešto pri dnu zida. Približi se i on se pomakne. Slijedi ga i on odleti. Ona pogleda prema nebu.

WAI: Hej ...

Fanny ne odgovara.

WAI: Što to gledaš?

FANNY: Helikopter ...

WAI: Gdje?

FANNY: Tamo ...

WAI: Ništa ne vidim ...

FANNY: Leti visoko ...

Fanny zuri u nebo.

Wai zuri u Fanny.

FANNY: Gledaj ...

WAI: Gledam ...

FANNY: Zanimljivo ...

WAI: Zanimljivo ...

Fanny se osvrne i vidi kako je Wai gleda. Neugodno im je.

Tišina.

WAI: Kako je?

FANNY: Tko?

WAI: Tvoj otac ...

FANNY: Sutra će se vratiti.

Tišina.

WAI: Trebaš li kakvu pomoć?

FANNY: Od tebe?

Tišina.

WAI: Mogu li?

FANNY: Nikako.

WAI: Ne. Mislim ... ako kažeš da, mogu ...

FANNY: Ne možeš. Kažem ne. Nije to za dobrovoljce.

Tišina.

Wai počinje pospremati čajanu.

Fanny mirno stoji. Gleda ga kako radi brzo i učinkovito.

Wai završi. Uzme nalivpero i komad papira, zapiše broj i da ga Fanny.

WAI: Imam pađer. Pozovi me kad me zatrebaš.

Wai se okrene i otide. Zastane nakon nekoliko koraka.

WAI: Imam nadimak. Leon. Ako pozoveš Leona, bez obzira na sve, doći ću i odmah ti pomoći.

Wai odlazi.

Kraj šestog prizora.

Sedmi prizor

1. listopada 1997.

13:00

U čajani.

Na pozornici su samo Johnny i mladić.

Mladić i dalje slaže svoj model. Model predivnog malog grada gotovo je završen.

Johnny stoji nasuprot mladiću.

Nakon nekog vremena Johnny progovori.

JOHNNY: Ti si stvarno poseban, mali. Rekao sam ti da odeš, a ti si se usudio ostati.

Mladić ne odgovara.

Johnny sjeda nasuprot njeđa.

Mladić pogleda Johnnija.

Johnny se preseli za drugi stol.

JOHNNY: Odustajem jer radiš na modelu ... Sjedeći put nećeš biti te sreće, mali!

Mladić i dalje šuti.

JOHNNY: Znaš li kako se zovem?

Mladić ne odgovara.

JOHNNY: Kada sjedeći put odeš u ulicu Portland, pogledaj na uličnu ploču. Ako joj se ime promijenilo zvat će se po meni. Ne šalim se!

Mladić i dalje šuti.

JOHNNY: Prije ili kasnije kupit ću cijelu ulicu. Istjerat ću Trijade iz četvrti i prisiliti ih da odu u centre za mlade i igraju stolni tenis.

Mladić i dalje šuti.

JOHNNY: Koja je budućnost člana Trijade, reci mi?

Mladić ne odgovara.

JOHNNY: Prije ili kasnije, svi oni zapadnu u nevolje.

Mladić i dalje šuti.

JOHNNY: Bolje je raditi za mene. Obitelj Lee, najveći građevinar, grade mi stanove na kojima ću zaraditi puno novaca. Sjajno!

Mladić i dalje šuti.

JOHNNY: Sranje!

Mladić i dalje šuti.

Johnny pogleda prema katu.

JOHNNY: Rekao sam mu. Rekao sam Wai, otprilike smo istih godina. Prijatelji smo od kolonijalnog doba. I dalje smo prijatelji u doba posebne upravne regije. Dosta mi je. Je li ti dosta? Nije mi odgovorio ...

S kata nema nikakvog odgovora.

JOHNNY: Rekao sam mu i ovo, Wai, pogledaj malo. Svi koji su nekad živjeli u četvrti Mid-Levels govore engleski. Danas je Mid-Levels napučen onima koji govore mandarinski! Kucaju na tvoja vrata! A ti i dalje igraš njihovu igru. Nije odgovorio ...

S kata nema nikakvog odgovora.

JOHNNY: Razljutio sam se i udario ga u lice. Rekao sam. Wai, čekat ću te u čajani. Prazni lokal je odmah pokraj uličice. Treba mi samo stotina tisuća. Ako mi doneseš ček prije zalaza sunca, mogu kupiti njeđa i ostale prazne stanove u ovoj četvrti. Možemo raditi zajedno i kontrolirati tržište!

S kata nema nikakvog odgovora.

MLADIĆ: Ajoj ... Nemam dovoljno ljepila ...

Johnny se okrene mladiću.

Mladić pogleda Johnnija.

MLADIĆ: Još uvijek ste ovdje. Dobro. Možete li pričuvati moj model da ga nitko ne dira? Moram nešto kupiti. Brzo ću se vratiti ... Nemojte otići ...

Mladić odlazi.

Johnny pogleda model.

JOHNNY: Prokletstvo!

Teta Si se vraća iz dostave govoreći.

TETA SI: Spremna sam na sve. Usuđuješ se prevariti me? Gade ... usuđuješ se prevariti ženu?

JOHNNY: Ništa nisam učinio. Teta Si, uvijek ste mi bili uzor ...

TETA SI: Ne govorim o tebi. (Stanka) Bio je dječak kad sam njegovom ocu posudila novac. Kako se usuđuje prevariti me?!

JOHNNY: Tko to?

TETA SI: Što radiš ovdje?

JOHNNY: Ja?

TETA SI: Yuen Keeov sin zaprijetio je da će doći ovamo i skinuti naš klimatizacijski uređaj ...

JOHNNY: Yuen Keeov sin? Recite mu neka razgovara sa mnom ...

TETA SI: Zašto? Rekla sam mu u lice, ako se usudiš dirnuti moj klimatizacijski uređaj, uzet ću svoje natrag.

JOHNNY: Ne dobijem plaću ako ga samo pogledam.

TETA SI: Bio je zaprepašten i samo je stajao. Rekla sam

mu da nema svrhe gledati me. Dala sam mu svoju riječ ... (Stanka) Zar ti danas ne trebaš raditi?

JOHNNY: Uskoro neću trebati raditi ...

TETA SI: Treba se i odmoriti ... I ja bih se htjela odmoriti ... O tome razmišljam već dvadeset godina ...

Tišina.

TETA SI: Gdje je Fanny?

JOHNNY: Nisam je vidio. Mislio sam da je gore ...

Zazvoni Johnnyjev mobitel.

Teta Si odlazi na kat.

Johnny odgovara na poziv.

JOHNNY: Molim ... Da ... Što? ... Da ... Gospodine Chan ... Sluš ... Slušajte ... Znam... ali potpisali ste ... Da ... Slušajte ... Gdje ste sada? Čekajte me ... Odmah ću doći ... Pričekajte me ...

Johnny odlazi.

Pozornica je jedno vrijeme prazna.

Teta Si odjednom izlazi na balkon.

TETA SI: Gdje su?

Teta Si gleda praznu čajanu.

Kraj sedmog prizora.

Osmi prizor

1. listopada 1997.

13:30

U čajani.

Ulazi Wai.

Wai gleda praznu čajanu, a onda pogleda prema balkonu i kaže:

WAI: Zdravo ...

S kata nema odgovora.

WAI (šapćući): Uvijek je takva ...

Tišina.

WAI (prema balkonu): Moram li reći „Mogu li“?

S kata nema odgovora.

WAI (šapćući): Već bi me trebala poznavati ...

Tišina.

WAI (šapćući): Što želiš od mene? Nema potrebe ništa

reći ... Mislija si da je bolje u vanjskom svijetu? ... Sve je to sranje!

Tišina.

WAI (prema balkonu): Hoćeš li izaći?

S kata nema odgovora.

Wai odlazi gore.

Mladić ulazi s trakama bijelog platna.

MLADIĆ: O ... Što se ovdje događa? Zamolio sam ga da mi ga pričuva ... Gdje je sada? Zašto mi nije rekao da mi ne želi pomoći? Trebao je održati obećanje ... Nikome ne možeš vjerovati ...

Wai izlazi na balkon.

WAI: Hej! ...

MLADIĆ: Oho! Kako si se tamo popeo?

WAI: Znaš li ...

MLADIĆ: Sidi!

WAI: Pitam ...

MLADIĆ: Sidi!

WAI: Kako se usuđuješ vikati na mene?!

Mladić ne odgovara.

Wai dolazi dolje.

MLADIĆ: Što si radio tamo gore?

WAI: Slušaj. Bolje ti je da slušaš i odgovaraš na moja pitanja, jedno za drugim.

MLADIĆ: Vlasnica čajane zamolila me je da malo pripazim. Zadužen sam za čajanu dok se ona ne vrati.

WAI: ...

MLADIĆ: Sada možeš pitati.

WAI: Što se s njom događa?

MLADIĆ: To se tebe ne tiče.

WAI: Reci mi. Nemam vremena za igru. Ponovno te pitam ...

MLADIĆ: Ne igram se s tobom. Ne znam što se s njom događa. Kako bih ti mogao reći?

WAI: Kuda je otišla?

MLADIĆ: Ne znam.

WAI: Što radiš s tim bijelim trakama.

MLADIĆ: Ne znam.

WAI: Je li ostavila poruku?

MLADIĆ: Ne sjećam se.

WAI: Upozoravam te.

MLADIĆ: Na što?

WAI: Ne možeš li malo više surađivati?

MLADIĆ: Ti želiš sa mnom surađivati?

WAI: ...

MLADIĆ: Jutros si na mene vikao, rekao mi da odem kući tražiti mamu da mi napravi slatku juhu. A sad kažeš da želiš sa mnom surađivati?

WAI: ...

MLADIĆ: Ti želiš sa mnom ovako surađivati?

WAI: ...

MLADIĆ: Dodaj mi krpu ...

WAI: ...

MLADIĆ: Radim nešto za vlasnicu ... Želiš li surađivati ili ne?

Wai dodaje mladiću krpu.

MLADIĆ: Drži je ... Dobro ... Moramo biti konstruktivni ...

Tako ... Malo dalje ... Dobro, dobro ... Stani ravno ... Drži to čvrsto ... Opusti se ... Krećeš se kao kamen!

Mladić bijelom krpom počne brisati stolove, stolice i druge predmete.

MLADIĆ: Zamolila me da pripazim na čajanu. Rekoh dobro ... U redu? ... Dobra je prema meni i moram biti dobar prema njoj.

Znam da je u nevolji. Ali nisam pitao. Zašto bismo uvijek trebali pitati? ...

Tko nije u nevolji? Svatko ima svoju nevolju.

Hej, možeš li malo više surađivati? ... Dodirni to ... Uzdah ...

Pa ... Imam svoje mišljenje, ali ga ne bih s tobom podijelio ... ali vidim da si ti iskren čovjek ... podijelit ću s tobom ...

Uvijek sam s prezirom gledao ljude poput tebe ... To je smiješno ...

Gospođa je u pravu. Kakva je budućnost ako igrate igru Trijada? Nitko vam se neće smilovati ...

Cijeli svijet traži samilost. Ako nemate snage, kako se možete natjecati s drugima?

Ne govorim o sitnicama. Govorim o najvažnijoj stvari, samopoštovanju ...

Budi miran ... Što to radiš? Radim nešto za gospođu.

Ona ... je tražila moju pomoć ...

Rekao sam da ... nema problema ... Oho, nije problem donijeti dolje naslonjač, problem je ... donijeti dolje naslonjač u kojem je težak čovjek ...

Dobro ... nisam se bunio ...

Prije no što je otišla, rekao sam joj da je moj model

gotovo dovršen i da ću biti slobodan. Mogao bih učiniti nešto za nju ...

A ona je rekla da mogu raditi što god želim. Oho! Kako bih mogao? Onda sam rekao da ću učiniti ono što ona želi.

Zazvoni Waijev pager.

Wai želi pogledati pager ali ga mladić zaustavi.

MLADIĆ: Hej, ne možeš mirno stajati? Radim nešto za gospođu.

Pager nastavlja zvoniti.

MLADIĆ: Daj da ja pogledam.

Mladić uzima pager s Waijeva pojasa i pogleda ga.

MLADIĆ: Leon?

Kraj osmog prizora.

Deveti prizor

1. listopada 1997.

18:00

U čajani.

Mladić i dalje briše stvari u čajani. Briše sve, pa čak i zid.

Teta Si sjedi u transu.

Johnny ulazi i osvrće se.

JOHNNY: Zanimljivo. Teta Si, zar preuređujete čajanu?

TETA SI: Koliko je sati?

Johnny pogleda na sat.

JOHNNY: 6 sati.

Tišina.

JOHNNY: Možete tražiti moju pomoć ako želite preurediti ... Moji partneri će vam napraviti sasvim novu čajanu. Europske boje, pariški stil. Strancima će se sigurno svidjeti. Postat će turistička zanimljivost i ljudi će vam ponuditi dobru cijenu za nju. Možete je prodati i odmarati se do kraja života.

Tišina.

TETA SI: Koliko je sati?

Johnny pogleda na sat.

JOHNNY: Šest sati i dvije minute.

TETA SI: Trajalo je cijelo poslijepodne ...

Tišina.

JOHNNY: Da ... Prošlo je cijelo poslijepodne ...

TETA SI: Prošlo je tako brzo.

JOHNNY: Da ... zbilja brzo ...

Tišina.

JOHNNY: Teta Si, mogu li vam reći jednu tajnu?

Teta Si ne odgovara.

JOHNNY: Prvi put vidim zalaz sunca ...

TETA SI: Možeš vidjeti sunce?

JOHNNY: Mogu ga osjetiti.

Tišina.

JOHNNY: Osjećam kako tone ...

TETA SI: Nismo vidjeli sunce dvadeset godina.

JOHNNY: Tako je lijepo ...

TETA SI: Dvadeset godina.

Tišina.

JOHNNY: Poput zlatne šipke koja polagano tone u more ...

More postaje zlatno ... Nebo postaje zlatno ... Koji kurac on sada ... On me gura u smrt ... Smrt u svijetu zlata ...

Tišina.

TETA SI: Raditi u polju, na tržnici ... Radimo svakodnevno dvadeset godina pognutih glava dok ne steknemo vlastitu čajanu. Nisam imala priliku dobro pogledati sunce ...

Johnny ukuca broj u mobitel.

JOHNNY: Halo ... stranica 1234 ... Zovem se Chong ... Želim ostaviti poruku ... Recite mu da zlatna šipka tone na dno mora ... Da ... I još jednu rečenicu, JA SAM UMIRUČI LABUD. Hvala.

Tišina.

TETA SI (*Johnnyju*): Želiš li šalicu čaja?

JOHNNY: Da ... molim ...

TETA SI: Idi i sam ga skuhaj.

Johnny pogleda tetu Si. Ona sjedi i ne miče se.

TETA SI: Napravi i meni jedan, a jedan i za malog.

Tišina.

JOHNNY: U redu.

Johnny odlazi u čajanu i priprema čaj.

TETA SI: Nevjerojatno ... Nikada nisam sjedila ovdje u svojoj čajani i pila čaj ...

MLADIĆ: Vjerujem vam. Ja radim modele, ali niti jedan nije za mene ...

TETA SI: Kako se zoveš, dečko?

MLADIĆ: Rijeka ...

TETA SI: Što?

MLADIĆ: Rijeka ... Zovem se Rijeka.

TETA SI: Ti govoriš engleski ...

MLADIĆ: Svaki put kada završim model, dam ga nekome ...

Teta Si gleda model na stolu.

TETA SI: Prekrasan je ...

MLADIĆ: Uzmite ga ako želite.

TETA SI: Gdje je to?

MLADIĆ: Ne znam. Napravio sam ga jer je tako lijep ... Vi mu možete dati ime. Nije važno ...

Uživam u procesu izrade modela ... ali ovo je prvi složeni model koji sam izradio ... Ovo nije lagani zadatak ...

Johnny donosi čaj i govori.

JOHNNY: Prokletstvo! Ostavio me ... Postupam s njim kao s bratom ... Nosimo iste hlače ... Prokletstvo ... Jednostavno je odjurio ...

Johnny stavlja čaj na stol.

JOHNNY: Izvolite, teta Si. Jedino vi još imate čovječnosti. Živjeli ...

Teta Si podiže šalicu.

Johnny ispija čaj.

Teta Si drži svoj čaj i zuri u daljinu.

JOHNNY: Teta Si? ...

TETA SI: Živjeli ...

Teta Si izlijeva čaj na pod.

Tišina.

Teta Si tiho odlazi gore.

Ošamućen Johnny stoji mirno.

JOHNNY: Oh ...

Prilazi mladić i popije gutljaj čaja ...

JOHNNY: SRANJE!!

MLADIĆ: Prestab je ...

JOHNNY: Sranje ...

MLADIĆ: Govorim o čaju.

JOHNNY: Prokletstvo.

MLADIĆ: Imaš li što protiv ako dodam još malo šećera?

JOHNNY: Prokletstvo!!

Mladić odlazi u čajanu i dodaje šećer.

Zazvoni Johnnyjev mobitel.

JOHNNY: Molim ... Da ... Gospodine Chan ... Što je? Sve je u redu. Vidimo se sutra kod odvjetnika ... Hej, slušajte me, gospodine Chan ... Slušajte gospodine Chan ... Ja ... Imam hitan slučaj ... Su ... Sutra ... ćemo o tome razgovarati kod odvjetnika, OK? ... Da! Sutra! Rekao sam sutra!

Johnny prekine.

Tišina.

JOHNNY (*Mladiću*): Što sam ono govorio?

MLADIĆ: Prokletstvo! Što to znači?

Ošamućen Johnny stoji mirno.

Mladić nastavlja brisati i govori.

MLADIĆ: Bolje da ne razumijem previše ...

Samo uživam slagati modele. Ne znam zašto ...

Kada nešto radiš, utoneš u to ... Utopiš se ...

(Na svijetu je previše ljudi. Moraš znati kako se utopiti.) Rekao sam gospođi da joj mogu napraviti model, ali on neće dugo trajati ...

Nije rekla ni riječ. Gurnula je naslonjač i otišla ...

Ni muškarac na naslonjaču nije ništa rekao. Oči su mu bile zatvorene ... uvijek zatvorene.

Kraj devetog prizora.

Deseti prizor

1. listopada 1997.

20:00

Na pozornici se istovremeno odvijaju dva prizora.

Jedan prizor je u čajani. Mladić i dalje briše. Teta Si sjedi na balkonu s mladićevim modelom u ruci. Johnny dolje mirno stoji s mobitelom u ruci.

Drugi prizor je u parku u blizini čajane. U parku je prazan naslonjač. Otpao je jedan kotač (ili visi u stranu). Wai leži na podu, a Fanny sjedi kraj njega.

TETA SI: Spremna sam. Odavno sam spremna.

FANNY: Sinoć, točno na ovom mjestu ... Vidjela sam ga iz daljine, s mamom. Okrenula sam se i otrčala. Znam da me je vidio ...

TETA SI: Kad je Fanny bila u trećem razredu ... započela je bol u njegovim nogama ...

FANNY: Kada sam se okrenula, osjetila sam kao da je cijelo vrijeme zurio u mene ...

TETA SI: Mislili smo da je reumatizam, ali je postalo ozbiljnije ...

FANNY: Ne mislim to, ne ...

TETA SI: Biljni lijekovi, namještanje kostiju, zapadna medicina, akupunktura, isprobali smo sve tretmane ...

FANNY: Mrzim ga, a mama ...

TETA SI: Svi su doktori bili zbunjeni. A njegove su noge postajale sve tanje i tanje. Liječnici su rekli da je to jedna vrsta mišićne distrofije. Doći će trenutak kad će mu se to proširiti na srce ...

FANNY: U srcu sam ... Ljuta sam na sve vas ...

TETA SI: Ne mogu to svaliti na sudbinu. Ali ona mi je kći ... Ne razumijem zašto nas je tako mrzila ...

TETA SI: Jedne godine ... U čajanu je uletjela mačka. Svaki sam je dan hranila, a ona je uličicu smatrala svojim domom. Nikada nije išla sve do svoje smrti ... Sve sam pokušala ...

FANNY: Ponekad ... osjećam kao da su isti. Ostaju na mjestu gdje ima hrane do posljednjeg daha ...

TETA SI: Ne razumijem.

FANNY: Kad sam bila u šestom razredu osnovne, od čitave sam ušteđevine kupila prekrasnu tropsku ribicu. S veseljem sam je donijela kući, ali nitko je nije htio niti pogledati. Rekli su samo da je to bacanje novaca!

TETA SI: Nikada mi ne govori što misli.

Teta Si počinje postavljati oltar na balkonu.

FANNY: Mama je mislila da ga mrzim zato što mu noge atrofiraju. Ali nije bilo tako ...

Wai polagano sjedne.

FANNY: Mrzila bih ga čak i da je dobro. I mrzit ću ga sve više i više ...

Wai stavlja naslonjač na leđa.

Fanny nastavlja:

FANNY: Čak i da je dobro, bio bi poput mačke, ostao bi u uličici do kraja života ...

Wai počinje hodati.

Fanny govori kao da netko stoji pokraj nje.

FANNY: Sinoć, upravo ovdje ... Iz daljine sam vidjela kako te mama gura. Okrenula sam se i otrčala. Nisam otrča-

la jer te nisam htjela vidjeti ... Otrčala sam jer nisam htjela vidjeti kako moj otac sjedi u naslonjaču kupljenom na buvljaku!

Johnnyjev mobitel zazvoni.

JOHNNY: Molim ...

Wai polagano hoda s naslonjačem na leđima i govori.

WAI: Trčao sam i trčao ... i trčao ...

JOHNNY: Hej, gospodine Chan ... Slušajte ... situacija je ...

WAI: Vjetar je puhao ... i puhao .... i puhao .... i puhao ....

JOHNNY: Da ... znam ...

WAI: Nisam stao ... kao da stojim na vlaku podzemne željeznice ... Kreće se ... ja se krećem ...

JOHNNY: Radi se o povjerenju ...

WAI: Cheung Sha Wan, princ Edward, Jordan, Tsim Sha Tau, admirali, Wan Chai, zaljev Causeway ... zaljev Causeway ...

JOHNNY: Sada jesam ...

WAI: Odjednom sam shvatio da u Hong Kongu ima jako puno zaljeva ...

JOHNNY: Zaradili ste. Samo potpišite i puno ćete zaraditi ...

WAI: Zaljev Kowloon, zaljev Deep Water, zaljev Discovery, zaljev Clear Water, zaljev Silvermine, zaljev Silvermine, zaljev Silvermine, zaljev Silvermine, zaljev Silvermine, zaljev Silvermine, zaljev Silvermine, zaljev Silvermine, zaljev Silvermine ...

JOHNNY: Gospodine Chan ... gospodine Chan ...

WAI: Stotina tisuća ...

JOHNNY: Slušajte me ...

WAI: Treba mu stotina tisuća ...

JOHNNY: Ali ja moram dobiti svoj postotak ...

WAI: Znam ...

JOHNNY: Gospodine Chan!

WAI: Trebam samo otići u ured i zatražiti ih ...

JOHNNY: Znam ... Znam da niste ništa platili. Rekli ste da ćete platiti u odvjjetničkom uredu sutra ujutro. Vjerovao sam vam ...

WAI: Noćni klub je poput zaljeva Silvermine. Koliko ima noćnih klubova u Hong Kongu ...

JOHNNY: Zašto vam vjerujem? Kome bih trebao vjerovati? U ovom je poslu povjerenje važno ...

WAI: Posvuda ima zlata. Na uglu svake ulice su gusari. Zašto ne zaradimo novac, uzmemo čamac i otplovimo ...

JOHNNY: Što?

WAI: Ali ne mogu ...

JOHNNY: Oprostite?

WAI: Nisam gusar ...

JOHNNY: Što vi mislite tko ste?

Wai mirno stoji.

WAI: Ja sam miš. Skrivam se od sunca i odlazim na tamna i skrovišta mjesta ... Bojim se da ako jednog dana ostanemo samo ti i ja ... večeramo ... Nećemo imati što reći jedno drugome ... Slušat ćemo samo zvuk našeg hranjenja ...slam, slam, poput rezanja mesa nožem ... Zastrajujuće ...

Wai je umoran kao da naslonjač na njegovim leđima postaje sve teži i pritišće ga.

Fanny ga drži i podupire.

WAI: Dobro sam ... Ti ga nosiš sve ove godine ... Mogu ja to ...

Wai uporno nastavlja nositi naslonjač na leđima i govori:

WAI: Nisam očekivao ... nakon što toliko godina koristim pađer ... Napokon sam dobio poziv za Leona ...

Odlaze.

Johnny nastavlja telefonski razgovor.

JOHNNY: Jeste li gotovi? Ne razumijem ... Vama je to zabavno? Ne? Kako se zovete? Dajte mi svoje pravo ime ... na engleskom! Imate li englesko ime? Ne? Zašto nemate jebeno englesko ime? Kako možete kupiti jebeni stan bez jebenog engleskog imena? Zašto vas zajebavam?

Johnny postaje histeričan.

JOHNNY: Zato jer ste mi prvi klijent, jebi ga. Idite doma i jebite se. Usudujete me se jebeno ismijavati?! Ismijavate me u ovo jebeno doba dana?! Što mislite tko ste vi?! Tužiti me? Špekulirate i vi se usudujete mene jebeno tužiti?! Pazite da ne naletite na mene, ubit ću vas! Gade!! Prokleti da ste svi!! Mene tužiti?! Koliko majki imate?! Uh?! Koliko?! Kučkin sine!! Nemojte prekidati jebenu vezu! Bit ćete kažnjeni, do vraga, ako jebeno prekinete vezu! Kako se usudujete!

Tišina.

JOHNNY: Prekinuo je. Nije bio obziran.

MLADIĆ: U redu ... Gotovo ...

Mladić je završio s čišćenjem. Počinje se pakirati.

MLADIĆ: O da ... Obziran sam. Recite mi kako se osjećate ...

JOHNNY: Osjećam se kao da su me kastrirali ... Osim što slušaš, hoćeš li i isprobati?

MLADIĆ: To je komplicirano. Treba mi malo vremena da o tome razmislim. Reći ću vam kada se sljedeći put sret-nemo ...

Ulazi Fanny iz kuta uličice, a za njom ide Wai i nosi naslonjač.

Fanny dolazi do čajane i govori teti Si koja je na balkonu.

FANNY: Mama ...

Teta Si ne odgovara.

FANNY: Prozor nije bio zatvoren ... Otvorila sam ga jutros ... Poslije nije bio zatvoren ...

TETA SI: Znam.

Tišina.

TETA SI: Nismo se odmorili godinama ... I njemu treba odmor ...

Teta Si stavi model u metalnu posudu i spali ga.

Wai iscrpljen dolazi u čajanu. Pada na pod.

Johnny tiho odlazi. Wai ga pozove natrag.

WAI: Johnny Damn ...

JOHNNY: Johnny! Zovi me Johnny!

Wai izvadi ček i daje ga Johnnyju.

WAI: Sto tisuća ... Uzmi ga ...

Johnny uzima ček i stavlja ga natrag u Waijev džep.

Mjesec je točno iznad zgrada, visi s neba nad uličicom. Sja na prizor i boji ga u srebrno bijelo.

WAI: Gdje sam?

FANNY: Na Bijelom jezeru.

WAI: Na Bijelom jezeru?

Mladić se spakirao. Na odlasku je.

MLADIĆ: Točno na vrijeme ... Idete u ovom smjeru iz uličice i krenete prema sjeveru. Prijedete granicu, prijedete most, popnete se na planinu i prijedete rijeku. Ne trebate razmišljati. Na cesti ćete vidjeti sve manje automobila. Kuće će postati sve manje. Kad se smra-

či, ne vidi se ništa osim jezera okruženog s puno stabala s bijelim cvjetovima. Cvijeće cvate samo tijekom noći i onda svijetli nad jezerom ...

Mladić odlazi.

Teta Si ih gleda s balkona.

Vatra u metalnoj posudi gori.

Helikopter leti nebom.

Svi pogledaju u nebo.

Kraj desetog prizora.

Kraj drame